

Ole Vagn Christensen kommer fra, slagteriarbejderne, rekrutterer man typisk folk fra andre fag. Det er jo typisk ikkefaglærte, som man rekrutterer, og som så nu må flytte over i en anden arbejdsløshedskasse. Der er det jo ikke sådan, at slagterierne, og de er jo gerne den eneste arbejdsplads, der er i et lokaleområde, hvis de ekspanderer og får brug for flere folk, eller fordi nogle falder fra, så kan rekruttere folk fra deres egen arbejdsløshedskasse. De må jo typisk ud og have dem andre steder fra, så jeg er helt sikker på, at den fordel, som det skulle være at have faglige arbejdsløshedskasser, altså ikke gælder i alle tilfælde.

Jeg er helt sikker på, at tværfaglige arbejdsløshedskasser vil fremme arbejdsanvisningen i en positiv retning og vil fremme den faglige mobilitet, og det er det, vi har brug for i et dynamisk samfund. Så vi støtter det forslag her.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er rigtigt, som hr. Ole M. Nielsen siger, og det har jeg jo været med til igennem mange, mange, mange år, men det har alligevel ikke en helt rigtig vinkel, fordi det, der sker på slagterierne, er sådan set mange gange, at folk ikke kommer fra de lediges rækker, men kommer fra de beskæftigedes rækker. Det gjorde de dengang, og det var endda under en stor arbejdsløshed, hvor de sådan set søgte hen fra andre job, som de havde valgt at tage i mellemtiden.

Men, må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen, det, der er pointen ved det fagspecifikke system, er sådan set, at man er i stand til dér at have værn omkring de ledige og sørge for, at de ledige kommer ind, de ligger ikke gemt nogen andre steder, i andre systemer. De er i det system, og det vil sige, at man som arbejdsgiver, når man afskediger på grund af mangel på arbejde, er sikker på, at de afskedigede har den tryghed, at de kan komme tilbage til systemet. Det har man ikke med en tværfaglig a-kasse.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg anerkender da den erfaring, som hr. Ole Vagn Christensen har fra slagteriarbejderbranchen, og den gælder så selvfølgelig i den periode, men det vil sandsynligvis komme til at se anderledes ud i en anden periode.

Den tryghed, som hr. Ole Vagn Christensen siger at man kan give i de fagspecifikke arbejdsløshedskasser, mener jeg helt klart, at man

også skal have i de tværfaglige arbejdsløshedskasser, og den må man selvfølgelig give medlemmerne, det er helt klart.

Men den største tryghed er selvfølgelig, at anvisningen af arbejde og mobiliteten fungerer. Det er godt for de ledige, det er godt for hele samfundet, og det er det, jeg mener, vi opnår ved de tværfaglige arbejdsløshedskasser.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Gid det var så vel. Det, der jo er situationen i det øjeblik, at ingen har kendskab til, hvor medlemmerne er henne og der ikke er den nødvendige kontakt, er jo, at nogle kan blive tabt i det system, og vi har altså ikke noget ønske om, at der er nogen, der skal blive tabt, fordi man ikke har en så nær tilknytning som overhovedet muligt.

Så længe arbejdsgiveren har retten til at kunne afskedige på grund af mangel på arbejde, er det vores pligt at sikre, at den arbejdskraft i hvert fald kommer ind igen på arbejdspladsen, og det er arbejdsgiverens pligt at leve op til det.

I det øjeblik, de er delt ud på masser af tværfaglige kasser, så er der ikke det tryghedssystem, må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen, men hvis man har den forestilling, at det tror man, jamen så er der jo ikke noget at gøre ved det. Vi tror bare på, at forankringen omkring det fagspecifikke er det væsentlige for, at vi kan have det system, som vi har.

Tom Behnke (FRI):

Som medforslagsstiller støtter Frihed 2000 naturligvis beslutningsforslaget, men jeg er da lidt forundret over, at man skal have skudt i skoene, at det her beslutningsforslag har til formål at chikanere de arbejdsløse mest muligt, at forslaget her har til formål at chikanere arbejdsgiverne mest muligt, og at forslaget her i det hele taget er et forslag om at smadre hele det danske arbejdsmarked.

Vi har jo hørt ordførerne sige, at det bliver konsekvenserne af beslutningsforslaget. Hvis vi som forslagsstillere havde ønsket det, så havde vi selvfølgelig skrevet det ligeud. Vi er ikke sådan, at vi har en skjult dagsorden, det er ikke sådan, at vi går og gemmer noget under bordet eller andre steder. Det gør vi ikke. Vi skriver da tingene, som de er, vi skriver det, vi ønsker, og det, vi ønsker, er frihed.

Vi ønsker selvfølgelig ikke at ødelægge det for nogen, tværtimod ønsker vi at gøre det bed-